

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

quæ ortæ hæc opinio: Duplicis generis hæc sunt maleficia. quædam nocendi vim naturalem non habent: talia frequentius vtuntur. quædam vim habent physicam exitialem: talia Deus non permittit daemone fati suggerere contra iudices, vicarios Dei: vel si talia permittit suggerere, facit tamē vt alia illa præferant, aut vt naturalibus non vt oportet vtantur, atque ita fiant irrita. Quod cum sæpius exper-
 B
 ta, confitentur se iudicibus nocere non posse. & quibus possent: nisi Deus impediret, vel concursum cum maleficis rebus suum cohiberet. *Plura pete ex lib. 5. sect. 7. litt. D.*

QVAESTIO VI.

Cur Deus patiat̄ sic maleficos rebus sacris abuti.

QVAESTIONEM hanc mouet & soluit Grilland. q. 6. n. 19. ego hanc non exiguam vindictæ diuinæ partem existimo, punientis hominum peccata, & sic huius quaestionis eandem esse solutionem, quæ est sequentis, præcipuam tamen causam puro esse irreuerentiam ipsorum Sacerdotum & clericorum. *vasa Domini non eo in honore, quo oportet, habentium, nec seiplos castos & puros à libe peccatorum, vt decebat sanctificatos, exhibentium. sic enim prouocant in caput suum prophetica comminationem d. incensum abominatio est mihi. Neomenias, & Sabbarum, & festiuitates alias non seram. Kalendas vestras & solemnitates vestras odiuit anima mea: facta sunt mihi molestia. laboraui sustinens, auferam sepem eius & erit in direptionem, diuinam maceriam eius & erit in conculcationem.*
 E
 e.] & quæ talia innumera in sacris literis.

QVAESTIO VII.

Cur per maleficia sic Deus permittat daemone grassari?

CONSULI possunt de hac re Tritemius q. 5. l. 8. quaestionum, & laquerius flagell. fascim. cap. 18. cum seqq. causas easdē puto, propter quas solet pati hominem à daemone inuadi & possideri. hæc ex observatione veteris Historiæ possunt multa colligi, quæ ad duo capita fere possunt reuocari gloriam Dei, & hominum vtilitatem. Quare non est mirandum, si (vt ait apud Bedam S. Cuthbertus. *tali tormento non solum subijciuntur mali, sed occulto Dei iudicio aliquoties etiam innocentes, in hoc seculo, non tantum corpore, sed & mente captiuantur à Diabolo.*)

Surius
ro. 2. f. 309

SECTIO I.

GLORIA Dei hinc augetur in nobis, quia sic attributa quædā gloriola Dei nobis manifestantur, ostenditur *Constantia* in decretis. quia vt hominem liberum creauit, ita libere sinit peccare, nec hæc libertatem impedit. cernitur etiam *Suauitas* in gubernando: quia cum etiam daemone liberum arbitrium dederit, violentum videtur semper impedire, quod diabolus naturaliter potest & optat summo opere: ideo sinit illum aliquando id perficere. *Clementia* in genus humanū hinc elucet, quia si quantum vult & potest diabolus nocere permitteretur, nemo illaesus esset, immo & homines omnes occideret, ideo Deus frequentius illi facultatem nocendi denegat, accedit, quod nec illos ad penitentiam recipere dedignatur, qui se pactis conuentis & data syngrapha daemone manciparunt. Nonne hæc summa est clemētia, cum vbi abundauit peccatum, super-

abundat gratia, & fit misericordia Dei super omnia opera eius. *Sapientia* elucet, quia cum diabolus Deus uti finat, naturalibus suis viribus, efficit tamen, ut pater iste superbiorum ab imbecillis saepe homullis, qui quae Dei sunt sapiunt, superetur, & ut ad sordidissima abiectissimaque ferenda patiente se deiciat, qui solum super Aquilone conatus fuit locare. Præterea Deus, quia solet ex malis bonum elicere, ynius peccatum facit alterius esse meritum. *Potentia* elucet, quia quoniam permittit daemona maiora (v. g. aquam in sanguinem vertere, ranas producere) in non sinit eum perficere minora (v. g. culices gignere) Quod euidenter demonstrat Deo daemone profus esse subiectum & sublegem, nec quicquam sine eius posse licentia cui, ut licetor vel carnifex Principi, subseruiat secundum D. August. *a. Iustitia* denique probatur, quia delicta hominum etiam in hac vita sic punit: quod quia homini quoque ipsi expedit, ideo hæc ratio ad alterum quoque caput pertinet, mixta est. & in vltimum locum a me reseruatur.

Secundum erat hominum vtilitas. hæc multiplex est: Nam quibus maleficio nocitum, eorum primo patientia exercetur, & constantia roboratur b, & merita augentur, & homines ad penitentiam & Sacramenta Ecclesie vsurpanda renocantur. Secundo fit cuiusque pala, num Deum diligat, necne: tunc n. qui Deum non diligunt, ad veritatis artes confugiant, qui Deum amant, illi patienter ferunt, & se diuina voluntati atque presidio permittunt d. Tertio his vera humilitas acquiritur, ut confirmatur exemplo heremita cuiusdam apud Seuerum Sulpitium e. Quarto sternunt viam facilem ad o-

mnne genus virorum, sic enim contingit B. Iuliano, ut cum fraude diaboli, vtrumque parentem occidisset, hæc illi ad meliorem vitam occasio fuerit, sicque in virum sanctissimum euaserit f. Nonne solet afflictio intellectum dare, & animas a peccatis iminentibus & exitio seruare? Quinto sic fides Catholica confirmatur & propagatur. Nam sic adstruitur fides contra infideles & atheos, qui spiritus & angelos esse negant, nam eos ipsa conuincit experientia. Quia tales erant, Christo Domino in terris conuersante, Sadducei, frequentior trium annorum spacio de energumenis fit mentio, quam toto veteri testamento, per tot sæcula: & quia in Ecclesia primitiua similis fuit error Peripateticorum, ideo tam multi tunc per daemones obsessi & erepti g. Quia hodie atheismus ex Calvinismi radice repullulat, ideo tot passim maleficorum examina succisa multiplicantur. Deinde contra hæreticorum nostri temporis perfidiam fides nostra stabilitur, cum videamus daemone fraude data per magos damna, ab eorum Symmistiis, ut cum Florente loquar, prorsus nulla remediari, sed eo daemones loco Notariorum habere adiurationes, quo Iudaicas olim filiorum Sceuæ: hi numero septem, ut similia solent, D. Paulum in exorcismis imitabantur: sed insultans illis diabolus, Iesum se nosse, Paulum nosse, ipsos non nosse inclamauit, & energumenus in eos insiliens κατηχευεν αυτων i'χουα xpi αυτων, sic contra eos præualuit, & ut dominus mancipia, nudos, & vulneratos effugere coegit h. Nonne sic daemone VVittenbergensis Lutherum in summas angustias, & alii profuuntum adegit? narrat historiam oculatus

com in
Rfab. 77.

1. Tob. 1.
2.

c Deut 13
v. 3. D.
Aug. tra 7.
7. in 10. D.
Leo hom
13. d. ap. f.
d. D. Clem.
Rom. lib. 2.
recognit.
e Dial. 1.
e 14.

lib. 2. cap. 10.

in anag.
lib. 1. cap. 10.

lib. 1. cap. 10.

testis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

*i. Staph. in
ab. solms
re. p. os. cō
tra Smidel.
quo libro
qui carent
legant Lin
dani Dubi
tanti in Dia
log. 3. ca. 7.
vel Bredē
bachii lib.
7. collat.
c. 40
k. d. h. 7. c.
41
sup. c. 42*

*in vid. a. 72
galice fi
nalissime
con. scrip. a
non se
mel edita.
E. F. J. E.
nergume
num sine
Alexiacū.
a Lindan
li. de fa
gimā idol.
ca. 14. Bre
dēbachii
d. lib. 7. c.
37. & 39.*

*o Lindan
d. lib. c. 25.
Bredēbac.
sup. c. 38.*

testis, tunc Lutheri seruator, Staphy-
lus. Non sic anno 1582. Birgellis de-
mon parochum Lutheranum contē-
pserit & afflixit, quem Franciscanus fa-
cile eiecit: narrat historiam idem Bre-
denbach. Nonne prius Augustæ Vin-
delicorum anno 1563. Doctor Simō,
Pastor Catholicus, energumenam li-
berauit, quod frustra plures Ministri
confessionis Augustanæ fuerāt con-
tēstis est idem ille scriptor. Nonne
Laodunenſis energumena: ex ore de-
mon, Calvinianos irridens, nihil sibi
ab illis timendum clamabat, cunctis
audientibus (anno 1566.) quoniam a-
mici essent & fœderati: in res est toti
Picardiae notior, quam ut negari pos-
sit. Sane fuit animaduersum, & quo
tempore Lutherus obiit, in Geila Bra-
bantia, ab obsessis daemones ad Lu-
theri funus aduolasse, & quando (an-
no 1566.) Belgica fuit iconoclastia, tū
Geilæ, tum Amsterodami, ut Goësis
adessent, obsessos iterum deseruisse.
Ipsi vicissim Calviniani, grati animi
ostendēdi causa, Parisiis in D. Medar-
di templo, in vitrea fenestra, qua ex-
tremi iudicii imago cōtinebatur, vni-
cum reliquere daemone rubrum,
(quem ipse vidit) in D. Pauli Londi-
nensis aede, solam effigiem diaboli, quē
D. Michael calcarat, Antuerpię in eade
summa, vidi solam relictam statuam
diaboli, qui malo ad sinistram latroni
insidebat, Ruremundi solum simula-
chrū demonis follicularii, qui D. Ge-
noueſe solet appingi, deniq; Lugdu-
ni Batauorum, cum excurrerent Frā-
cisca. monasterium suburbanum e-
uerſuri, quandam, ver illi loco imagi-
nem diaboli praelongo fixam hastili o-
perauerunt, ut appareret, cui forent
stipendiati, cuius auctorati militiæ.
Quotidie cernimus Daemones, male-

A ficos, & nouatores, quasi communi-
b^o animis & codiis in Catholicos ferri,
grauissimos tamen Magorum & dia-
boli conatus, & noxas; vel illos irritos
reddi, vel has aboleri, Catholicis pre-
cationibus benedictionibus rebus sa-
cratis, Sacramentisque, vt fuse proba-
bitur postea lib. vlt.

SECTIO II.

B Dixi permissionis causam esse peccati
vindictam, & sane hæc frequen-
tissima est. aliquando sic punit Deus
peccata aliena, sed hoc rarius. si pro-
pter B. Eleutherii immoderam la-
titiam, diabolus eius discipulum,
quem reliquerat, iterato inuasit, sic
infantum Diabolus exstinxit, quia
parens detrahentem Episcopo luben-
ter auscultarat, & non raro liberi, eo
quod ipsis immeritis mala patētes im-
precati fuerint, atrociter a daemone
mulantur, quod tum sit ad sumen-
dam de ipsis parentibus vltionem: ex-
empla præbet Casarius, r a quo & v-
num habes, de marito, cuius execra-
tione iniqua permotus Deus, permisit
vxorem eius a daemone affligi. Sed
frequentius atq; vt plurimum, sic per
daemone Deus punit varia hominū
D facinora propria, præsertim certa q̄-
dam quæ hoc loco enumerari, ad mul-
torum vtilitatem arbitror futurū, vt
quos peccati sceleritas non mouet, eos
atrocitas poenarum permoueat. Pri-
mum ergo est ex superbia nascens contu-
macia in eos, quibus iure obediē-
tia debebatur, propter hanc cælo da-
mones deturbati, & Adamus Paradi-
so exturbatus, a & Nabuchodonosor
sic demeratus, vt se bestiam credere,
b & Egyptij puniti malorum Angelo-
rum immisione, c propter hanc in pa-
rentes puniti illi, de quibus sic Ioannes

*p. D. Greg
lib. 1. Dial
c. 20.*

*q. D. Greg
lib. 1. Dial
c. 33.*

C

*lib. 5. Mi-
racul. c. 12
c. 26.*

*l. d. lib. 5.
c. 12.*

2 Gen. 3.

*b. Dan. 4.
c. P. sal. 77.
v. 49.*